

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Копиен пощенскиятъ, стр. 251

ВЪСТАНИЕТО
ВЪ ДОБРУДЖА
1918 г.
14 м.
1918 г.
10 стр.

ОБЪЯВЛЕНИЯ:
На IV стр. 15 ст. на кв.
Адресъ:
Дирекция на в. „Добруджа“
градъ Бабадагъ.
Гласъ, не се връщатъ назадъ

Добро съседство. — Положението на бойните фронтове. — Пруски чети. — По прѣговоритъ за миръ съ Ромъния. — Изъ Ромъния. — Англия дари войницъ. — Хроника и пр.

Градската библиотека

Изъ пе-
ператора.

Г. Гадероу

Добро съседство.

Който познава българина въ неговото мирно състояние, не може да каже друго, освѣтъ, че той обича земята си, камата и мирния трудъ. Болшинството отъ българския народъ сѫ простосърдечни селяни, прѣдадени съ характерна привързаностъ къмъ земята си, неподатливи на буйния и сантименталенъ животъ. Чужденците не единъ пътъ сѫ се изумявали при наблюдението си надъ насъ съ каква толерантностъ и търпимостъ се ползува въ страната ни всѣхъ отъ каквато въра и народностъ да е. Въ историята ни има много мрачни прикѣри, когато съ нашата добросърдечностъ до лекомислие сѫ спекулирали други и сме дохождали до държавно разорение. Ние напомниме това, не за да го припорчваме, а да изтъкнемъ колко малко зло сме за нашитъ съседъ, на земята въ Балкана. И прѣвъ ума не ни минава, като съвременници на най-големитъ събития да мислимъ, че съ стария умъ и съ старото сърдце трѣбва и сега да останемъ.

Ние върваме, че той пътъ, слѣдъ толкова скъпи жертви въ живъ материалъ и народни богатства, ще обедини народа си. Послѣ това, нашето въодушевление нека остане мирното развитие, което прѣдполага доброто съседство.

Само отъ завършената ни народностната цѣлостностъ може да дойде истинското добро съседство. Никъкъ, значи да прикриваме нѣщата и да се лъжимъ слѣдъ като различити сѣгнати си съ съседитъ, по хубава и умѣтна политика отъ добри съседни животъ нѣма.

Каквото нѣтъ злитъ езикъ да говорятъ, но въ формирането на цѣлостта на националната българска държава нѣма насилие и похищение на чуждо. Земята на Вардара, Струма, Моравъ и Марца, това е българския юженъ и западенъ държавенъ национализъмъ, а на сѣверъ — Добруджа.

Въ Букурещъ почна ликвидацията. Слѣдъ отстраняването на Добруджа, съ Ромъния сме на чисто. Всенародна даваща повече нѣмаме. Живиницата, която ни разяждаше и нѣма.

На България и Ромъния прѣдстои само едно, което е полезно и за двата народа, да заживѣятъ въ добро съседство за дълъгъ миренъ животъ. На миналото точка, който мисли за бъдещето, той не гледа назадъ. Войната кестува скъпо на Ромъния, това и дойде отъ собствената глава, но нѣма по лошо отъ това да отхвърли рѣката ни за добро съседство.

За Ромъния, съ колосалнитъ богатства въ Влахия и Молдова, единъ дълъгъ миръ и добъръ съседски животъ ще заздравятъ ранитъ, ще създадатъ народния подомъ. Пятиша, обичанъ на стоки и пристанища, въ нѣето на доброто съседство — всичко ще бъде доволно и за двѣтѣ малки държави.

Въ миналото або не живѣхме много добръ, не живѣхме и злѣ. Познаваме се и двѣтѣ страни. За добри политикъ, който иска да възродява страната си, и а лезува отъ рани, слѣдъ една злополучна война, има само единъ пътъ — добро съседство. Другиятъ пътъ е за авантюристи политикани, той води къмъ нова война за реваншъ, по който трѣгна и върна до сега Франция, за да статне до тоя печаленъ край.

Прикѣритъ сѫ изобилни въ историята. Далечинитъ държавникъ, който мисли за съседитъ на

народа си, трѣбва да ги знае и помни. За Добруджа двѣ милиона нѣма дори въ ромъния народъ, който се чувстваме въ нея и прѣвъ 40 тѣ години само като колонистъ — ветеранъ. Слѣдъ дезаксирването ѳ, грѣхота е Ромъния и България да си говорятъ съ войнствени пози, а най-неразумно е въ Ромъния да дрънкатъ отсега шпоритъ. Нима най-големото богатство на Ромъния е Добруджа, нима тя е ромънска необходимостъ или ромънска земя, та се ожатъ въкопъ?

Ние сме изумени отъ разни изявления на отговори ромънски мѣста, като това въ в. „Пестъ Напо“, че миръ за Ромъния безъ Добруджа, значи отлагане за нова война. Тоя умъ и езикъ на ромънскитъ самоуправници ги докаръ до настоящия печаленъ край; той може да ги изкара на още по-печаленъ, за което най-малко България ще съжалява.

Ромънскитъ народъ, за сѣтка на който тия господа говорятъ, е чуждъ на тоя празенъ гласъ. Ние знаемъ качествата на работливия и робски послушенъ ромънски народъ. Той не мисли да яре за хорскитъ копки въ Добруджа и Ромъния. Не война за Добруджа, а война за земя въ страната си той има да води, която е чужда за работитъ му рѣдъ. Не това си е негово работа. Може би, още е рано тоя гласъ за него и за неговото разбиране.

Кой ще спечели отъ тазова нерадостно начало, съ което почватъ въкопъ въ Ромъния, ние или тѣ, извинено е да говоримъ. Въ единъ нѣнагъ аграренъ бунтъ въ Ромъния ние стоиме на страна. За единъ новъ такъвъ, пакъ ромънскитъ управници трѣбва да бъдатъ въ очакване, а не ние. Неговитъ послѣдници никой не може да прѣдвиди. Ние не искаме да плашимъ или да се запанваме. Ние само напомниме. За мѣдрия и послѣдния часъ не е късепъ. На тая ромънска язва цѣра е за пара. На нея покажа само доброто съседство съ България, която развързва рѣцѣтъ на творца политикъ, за да развие до максимумъ народнитъ сили въ създаване на блага, въ които народа да намери отхрана, доволство и любовъ къмъ родината си.

Българинтъ не е злопаметенъ, нито задаленъ съседъ. Отъ нашето сме доволно, то ни стига. Който не се готви да посѣта на българското, той може спокойно да спи, безъ страхъ отъ насъ.

Не само къмъ Ромъния е нашия гласъ за добро съседство, той е нашата българска дума. Така искаме да живѣемъ съ всички наши граничари, за което доброто съседство, особено за балканскитъ народи, е гласъ на разума и самостоятелното. То е даже етапа, по което трѣбва да минатъ още нѣколко поколения за да дойде конфедерацията или федерацията на балканцитъ. Чрѣвъ доброто съседство ще укрѣпятъ балканцитъ, защото ще прѣстапатъ да се самоотрѣбватъ; въ него ще изгаснатъ страстнитъ гонения единъ срѣмъ другъ. Доброто съседство е бъдещето и на малкитъ народи.

Ние, българитъ, искаме и проповѣдаваме доброто съседство. Дано дисонанситъ отъ Букурещъ останатъ само като недоразумение, а не курсъ на политика. За такъвъ курсъ най-вече авторитъ му ще съжаляватъ. България изживѣ вече дѣтиския периодъ на въодушевлението и пристрастиянето къмъ идеитъ и мечтитъ. Създаденото обединено царство съ връвта на почти всѣка къща въ България, не е наслѣдство за да го разящяваме съ търпимости и доброта. Спецеленото съ трудъ лесно не се яде; създаденото съ пролѣта прѣва, безъ връвъ не се разорана. И въ тая

сѣтка, знае се кой ще спечели. Защото нѣма вече лековѣренъ българинъ, който да гледа прѣвъ прѣсти надъ общото, надъ цѣлото. Войната ни направи повече обществени, повече близки на държавата и нея по близка на насъ.

Ние не желаемъ злото на никой народъ, още по-вече на нашия съседъ. Доброто съседство е младостта на политиката слѣдъ войната.

Положението на бойнитъ фронтове.

Възникъ отъ Шаба на Дѣйствующата армия на 3 април 1918 г.

Македонски фронтъ. Въ долината на горна Шауба прогонихме съ огънь единъ усиленъ неприятелски патрулъ. Западнотъ отъ Битоля и на нѣколко мѣста въ завод на Черна кратка неприятелски огнени гонения. Западнотъ отъ Добраво и въ Митленско артилерийската стрѣба отъ двѣтѣ страни се усили. Сѣвернотъ отъ Тахиското езеро наши патрули развърсана нѣколко силни английски пѣхотни отѣждения. Надъ позицитъ и тала отъ двѣтѣ страни оживена аеропланна дѣйностъ. Слѣдъ упорита и смѣла борба въ въздуха нашия авиаторъ Кипитанъ Милановъ свали единъ голѣмъ другъ-стенъ английски аеропланъ въ долината на Струми; погнано отъ с. Врачъ.

Добруджански фронтъ. Прикърне.

Съюзнически свѣдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Наученъ. 2 IV. Южно отъ Ламсъ отъ връме на връме оживенъ артилерийски бой. По горния фронтъ — бойната дѣйностъ прѣвъ дѣна бѣ ограничена само въ артилерийски боеве и разузнавателни схватки. Съ по голѣми сили неприятелъ прѣвъ вечерта атакува нашитъ части между Маралафъ и селото Лисъ, но биде съ сили за него загуби отбѣлнать. Чрѣвъ невидѣна атака ние взехме височината югозападнотъ отъ Маролафъ. Разрушенията на Лисъ отъ страна на французата артилерия продължава. Придъ Вердюнъ и въ срѣднатъ Вогезъ артилерийската дѣйностъ бѣ оживена.

Ротмистъръ Баронъ фонъ Ратхофенъ свали свои 75 противникъ въ въздушенъ бой.

Наученъ. 3 IV. Отъ 1 до 4 часа послѣ обѣдъ, неприятеля се опита нѣколко пъти, между Монтеди и Маде, да атакува въ гъсти копки. Съсвършенниятъ германски унищожителенъ огънь спре пѣхотата му въ едно връме скѣдъ напушането на позицитъ и прикърни многобройнитъ полкове, които нагрѣдоха по шосето, да се върнатъ назадъ. Повторената въ 7 часа вечерта атака отъ страна на неприятеля биде отбѣлнать съ сили за него загуби. Брѣпостата Буленъ и гаритъ Компиенъ и Сасевъ бидоха атакувани съ боя отъ германскитъ аероплани ескадри. При Арасъ единъ германски боевъ авиаторъ свали въ продължение на 10 минути 5 неприятелски прикърпани балона. Германската тежка артилерия обстрѣва постоянно отъ далечно разстояние гората Компиенъ и ж. и. линия Елержонъ Амьенъ.

Вѣрдинъ. 4 IV. Отъ нѣколко дѣна насамъ, на западъ е настѣпала бойна пауза. Чрѣвъ безмолвни контра-атаки, английскитъ и французитъ увеличаватъ загубитъ си. Въпрѣмъ това, германцитъ прѣвеза важни височини по западния брѣвъ на р. Аврѣ. По голѣми бойни дѣствия за сега не сѫ отбѣлнати. Слѣдъ такива удари — трѣбва да настѣпн една пауза, за да се подготвятъ по-нататѣшнитъ голѣми боеве.

Вьена. Въ долината на р. Нѣвъ ние отбѣлнать италянскитъ разузнавателни части.

Неприятелски съобщения.

Парижъ. Нищо важно за отбѣлнать, освѣтъ нѣстни пѣхотински атаки и артилерийски дубой при Монтедижко и р. Сога. Въ въздушенъ бой ние свалихъ 6 германски аероплани.

Франция и Англия да участвуват при решението на въпроса относно се до Балтийско море. Експертите и по отношение на плаването по Дунав. Само Германия, Австро-Унгария и България ще имат решаваща дума по плаването по Дунав. Русия, Франция, Великобритания и Италия се изключват от участието в уреждането на въпроса за плаването по Дунав.

На европейския изток има още едно, също и в Балтийското море. Вече е ясно, че се прибират евреите, дубай, докогато не е ясно, че е решено за въпроса, отнасящо се до репатриентите вое; и важните задачи за евреите, че се решават изключително от евреите, които доведат по брѣговете.

И така, ние се намираме при изтичане на дунавската комисия, която съществува от 60 години и към която на 1888 год. се прикани една така наречена „свободна комисия“. Тя последната имаше за задача да надзираше изпълнението на правата на плаване по Дунав от Желѣзният врата до Браила. Свободната комисия не остана и за въ бдаже, но в изтичане и за нов прама. До сега плаването по Дунав бѣше неутрализирано. За въ бдаже неутрализацията не се принахне.

Четири ебора отъ задънки, чиево решение е само в интереса на централните сили, не бждат изпълнени нѣ подъ чуждото влияние.

Това са: 1) съединението на Реник отъ Дунав за плаване съ голѣми кораби, 2) приканиването на прѣла отъ канали за плаване въ България и Австрия, 3) допълване на прѣката отъ канали въ Унгария и 4) съобщението съ голѣми параходи къмъ Одеса и Ватута.

Главната точка на новата ориентировка лежи въ туй, че за Орѣдн Европа е възможно изтичане на Ватдашкия път; ако Ватдак остане въ ръцѣ на англичаните и прѣтъ това се осуети германския планъ за съобщение по желѣзопѣния линия отъ Норвѣжия къмъ.

„Фосинше Цайтунгъ“. На уреждането на отношенията между Ронѣния и Весарабия ние виждаме като на въпрос, който трѣба да се разрѣши отъ самите заинтересовани страни. Ние утвърждаваме Ронѣния, че нѣма да имаме нищо противъ, ако им сполучи да се постави въ какъва по-близка връзка съ молдовската република, която се е образувала такъ. Границата между Молдовската република и Украйна още не е ясно определена. Въ всѣхъ случаи на свое време, когато Украйна изхвърли руските губернии, които им искаме, за Весарабия ние не поема.

„Акционеръ Ронѣния“. Ронѣния е финансово въ еднѣ, недоволенъ положение, което налага прѣкошѣрни жертви и още в въпросъ дали не се устѣе да се изготви прѣдметното положение. Политически, финансово и административно безразлично граничатъ сѫм. Вече се говори че между новата финансово-административна линия се да се постави таксата върху комуналната и вноса на захаръ, да се въведе монополия върху спиртните напитки и усигуряването, да се обложатъ хранитѣ за износъ, да се увеличатъ вносните данъци, насѣдствени такси, да се прѣвѣратъ синискритѣ и диванитѣ. Най-послѣ на послѣдното се споменава реформата, която трѣба да бѣде прѣпорѣчана на върхо-мѣсто. Думата излиза, че въ Ямъ имаме още намѣрение да утвърдимъ финансовото положение главно чрезъ новите данъци, и считатъ това за най-добро.

По прѣговоритѣ за миръ съ Ронѣния.

Букурещъ 3 IV (отъ нашия специаленъ кореспондентъ) Нашиятъ делегатъ, заедно съ експертитѣ за сѣ дѣватъ вече денъ съ ронѣнскитѣ делегати въ кони-онитѣ. Намѣятъ прѣсѣтъ по економическитѣ спомени-е вече приети. Разгледаха сѫ и други проекти, чиево окончателно приемане е отложено за 24 или 48 часа, необходими за проучване и споразумение. Днесъ започна разглеждането на нашия политически проектъ, който въ много малко се различава отъ тоа на нашиятъ съюз-ници, който е вече парафиранъ. Така че приемането нищо на нашия проектъ нѣма да срѣщне съпротива. Вече имаме отъ дѣла въпроси написани въ отѣдени глави, че съставятъ неразрѣдана частъ отъ мирния договоръ.

Нашиятъ делегатъ генералъ Танталовъ е по-вече увеличението отъ ронѣнската армия на всички български офицери и войници произхождащи отъ цѣла

Добруджа, като нѣмъ се допускатъ незабавното възража-не въ отечеството.

Споредъ Ямски изѣдени, че сега се демобилизи-рани ронѣнскитѣ дивизии 11, 12, 13, 14 и 15.

Манхестерскитѣ събитѣ отъ Ямъ нѣмъ да се за-нимае съ въпроса за по бързото демобилизиране. Въ Влахия се завариха вече 45,000 демобилизирани вой-ници и 1000 офицери.

ИЗЪ РОМѢНІЯ.

Братя Братяну се каратъ.

Отъ имитѣ вѣстници се вижда, че между бив-шия министъръ-прѣседателъ Братяну и неговия братъ Витиля Братяну се избухнали силни недоразумѣния. Споредъ вѣстникъ „Трибуна“, който пише на тази тема подъ заглавието „Витиля и Авелъ“. Витиля имаме на-мѣреното да основа своя собствена земеделска партия и прѣготавя въ връзка съ това създаването на зем-елни економически организации.

Александрето на Весарабия.

Букурещъ 3 IV. Отъ нашия специаленъ ко-респондентъ. Сѣдѣ прѣстигането се въ Ямъ Маргило-манъ нѣмъ да каже на Килимѣвѣ, да се срѣщне съ ръководителя на Весарабската република. Това не вѣстие се живо коментира, като се поставя въ връзка съ слухъ, че Ронѣния възнамѣрва да обяви Алекса-ндрето на Весарабия.

Земледѣлската партия въ Ронѣния.

Букурещъ Ямски вѣстници съобщаватъ, че тамъ се тѣмъ основаването на земеделска партия. Между основателитѣ се посочватъ Витиля Братяну, братъ на шефа на либералната партия, бивши ми-нистеръ въ кабинетъ на либералната партия, бивши ми-нистеръ на провинцията отъ едната кабинетъ Дука и професоръ Йорга. Прѣвѣтъ двѣ личности, при все че и по рано принадлежваха къмъ демократическата дѣвица на либералната партия, прѣвѣрженици на сериозни аграрни реформи и водители на кооперативното сѣлско движение въ Ронѣния, сѫ едновременно лѣвни борци за осамостояването на велика Ронѣния, антагонисти и шовинисти. Професоръ Йорга е основател и водачъ на националистическата партия, която се обедини отъ по-линичествата, крилатостта и антисемитската борба, безъ да успѣе да прокара нѣщо отъ своитѣ напреднически идеи.

Братяновци бѣгатъ.

Вие на. Така Й. Ивнеску, Й. Братяну и други ронѣнски политически мѣже напустнаха, заедно съ фран-цузката военна мисия Ямъ и се отправиха за Франция.

Военниятъ налогъ на Влахия и Молдовско.

Както е известно, федералниятъ ф. Максаменъ наложи на окупирани Ронѣния, на сѣверъ отъ Дунавъ, 400 милиона лей налогъ, отъ тѣхъ областта на воен-ното управление въ Ронѣния ще внесе 344 милиона лей и областта на 9 а армия 56 милиона лей. Изпла-щането на сумитѣ ще стане подъ формата на заемъ при ронѣнската Народна банка. Четирнадесетъ окрѣ-зи въ областта на военното управление ще внесатъ слѣднитѣ суми: Мехидици 14 милиона лей, Горжъ 8500000 л., Доли 31500000 л., Вълча 10 ми-лиона, Романата 15 мил., Аржешъ 13 м., Олтъ 8500000 л., Телеорманъ 22,500,000 Мунгъ 7 мил., Дамбовецъ 15,500,000. Влахия 17,500,000, Прахова 28,500,000 Илфовъ 13,500,000 Ямбоджъ 15 милиона лей.

Букурещката община ще събере заемъ отъ 27 милиона лѣй за изплащане военни разходи произтичащи отъ окупацията.

Около разтурването на ронѣнския парламентъ.

Съобщаватъ отъ Букурещъ. Маргиломанъ се на-мира още въ Букурещъ и не се плае дали, сега ми-но-бѣсно ще се заварѣ въ Ямъ, както и — дали ще разтури парламента или не. За забавляване е, че въ Ямъ се намѣрватъ само 66 членове на парламента, ко-гато, споредъ конституцията се иска взорумъ двѣ трети. Цѣлата камара брѣи 152 депутати. Не се знае сѣко дали Маргиломанъ ще събиратъ въ държавния вѣстникъ кракския указъ за разтурването на камарата, или ще свика сенатната камара, за да и прочее указъ за разтурването. Ние се надежда, че Маргиломанъ ще тури редъ въ стравата и, че не потуки безразличес-китѣ дѣйствия, излизащи отъ Молдова.

Отмечени ронѣни отъ болшевикитѣ.

Въ Одеса е имало арестуваніе около 65 важни ро-нѣни, между които висши офицери, сенатори, депут-та и други. Когато германскитѣ и австрийскитѣ вой-ни наближаватъ до Одеса, болшевикитѣ, откарани тѣмъ ре-мни съ паракопъ въ Овастополъ. Арестуванитѣ сѫ били двѣ третини и паратѣ, които носели съ себе си, имѣ били взети.

Благодарение на постѣпнитѣ на правителството, на Маргиломанъ и дѣдата му подкрѣпа отъ герман-ското правителство, арестуванитѣ са били освободени и почнали да се заварѣватъ въ Молдова.

Добруджанци, разпространявайте в. „Добруджа“

СКРѢБНА ВѢСТЬ.

Сега еднакъ разбрахме участъта на нашиятъ бачи и брата отвлечени отъ 40 годишнитѣ имъ културтре-гери и станали жертва отъ побойни и гладъ, като оставили коститѣ си въ незнайни гробове далечъ отъ своитѣ бачи.

1. Ганче Колевъ починалъ въ лагера Стефанежи на 20/III 1917 г.
2. Ив. Желѣзовъ починалъ въ лагера Стефанежи на 1/II 1917 г.
3. Василь Ганевъ починалъ въ лагера Стефанежи на 7/II 1917 г.
4. Кольо Вълковъ починалъ въ лагера Ренихонъ на 10/II 1917 г.
5. Танасъ Колевъ починалъ въ лагера Ренихонъ на 18/I 1917 г.
6. Пантелеевъ Пимонъ починалъ въ лагера Ренихонъ на 3/XII 1917 г.

Опете спокойно, имаме съобщени, опете, по вѣстие нѣмъ никога да Ви забравимъ. Вашитѣ жени и дѣца нѣма никога да останатъ безъ подслонъ.

в. Веси-Баба, 25 мартъ 1918 год.

Прѣседателъ народния комитетъ: Вѣло Колевъ

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция).

Размѣнени привѣтствия между Кайзера и Императора.

Вие на. Германскитѣ императоръ изпрати на императоръ Карлъ слѣдната телеграма: „Долѣко за-доволенство ме изпълнява когато, хвърляйки погледъ на-задъ, се прѣдстави гигантския подвигъ, който твойтѣ и моя армия съ помощта на храбритѣ съюзни вой-ски, извършиха въ върно братство по оръжие, за-гдѣто се рѣшило, въ знакъ на тѣлѣта признател-ностъ, да наградишъ много мои генерали съ отличия, по случай свършването войната на изтокъ. Благода-ри ти, че въ този моментъ отново изтичане необ-ходимостта отъ тѣсно съдѣйствие, за разрѣшаването на голѣмитѣ задачи, които още ни прѣдстоитъ. По-здравявай те отъ сърдце съ чувства на най-върно приятелство“.

(подп.) Вилхелмъ.

Императоръ Карлъ отговорилъ съ слѣдната те-леграма: „Навъроятно успѣхи на армитѣ, които напредватъ побѣдоносно подъ твоего командване, трѣба да те изпълнятъ съ особено задоволство. Дано всичко, което ще дойде за напредъ, бѣде сѣко-тъй благословено отъ Бога и дано ни бѣде даденъ еднѣкъ скоромненъ почтенъ миръ. Моля те да прѣ-кажешъ най-горещитѣ на благодарности за отличията, съ които си наградишъ живици отъ мои генерали. Поздравявай те отъ сърдце съ чувства на най-върно приятелство“.

(подп.) Карлъ.

Англичанитѣ нарушаватъ международнията на международното право.

Верлинъ. 13 ятъ полкъ отъ Моркъ и Лан-кастеръ и 11-ятъ кѣточо ланкастерскитѣ полкъ сѫ сѫ служили съ голѣми количества английски възду-хонетни куршуми. Тѣмъ пѣкотически куршуми сѫ сѫ притѣпени върхъ, чѣто отворение е заварено съ камина тапа, други куршуми сѫ сѫ притѣпени върхъ-тапа, че се прѣсѣтъ нѣкъ застигатъ човѣшкото тѣ-ло. Това прѣдѣзвѣща най-ужасни рани. Тѣмъ на-рѣни небуквално куршуми излизатъ за лѣненъ пътъ какъ е английската цѣмизация и английско-тъкуване на международното право.

Уничожени английски танкове.

Верлинъ. Прѣтъ послѣднитѣ сѫ контра атаки на 30 мартъ англичанитѣ и Французитѣ сѫ служили нѣколко нати съ блѣндирани автомобили, повечето отъ които, продупчени отъ куршумитѣ, останаха на бойното поле. Още на 23 мартъ германцитѣ взеха 100 танка автомобили. Новитѣ загуби на англича-нитѣ въ блѣндирани автомобили, не могатъ да се лѣчисатъ, даже и приближително.

Французитѣ за бомбардировката на Парижъ.

Верлинъ. Войници отъ една французка дѣ-визия, прѣсѣска на бѣрѣ съ излож-били отъ Па-рижъ въ областта на Монмартъ, които паднаха въ наши рацѣ потвърждаватъ, че бомбардировката на

ANNOUNCEMENT: DEATHS